

[Dahlgaard.]

noget, ethvert Barn kan sige sig selv, at Kammeradvokatens Repræsentant procederer ikke imod Højesterets Afgørelse. Med andre Ord, al Sandsynlighed maa paa Forhaand tale for, at Indholdet af den Samtale, Ministeren har ført med Kammeradvokatens Repræsentant, har haft Relation til helt andre Forhold.

Derfor var det nødvendigt med denne Dunkelhed som Baggrund at føre Sagen frem her i Tinget, ogsaa af Hensyn til den kommende Retssag. Man maa nemlig huske, at overfor Offentligheden foreligger Professor Bentzons udementerede Bekræftelse af, at Statsministeren har paalagt Kammeradvokatens Repræsentant at indtage en mere moderat Holdning i sin Procedure. Man vil lægge Mærke til, at Statsministeren under sin Benægtelse i Dag dog ikke vovede at sige, at Professor Bentzon her har talt Usandhed overfor Pressen. Der ligger tillige dør bagved megen Tale i Offentligheden, vel i den hele Offentlighed, om, at Statsministerens personlige Sympatier var paa Lensbesiddernes Side, og jeg kunde vel føje til, at om Statsministerens personlige Sympatier i denne Sag er der maaske ikke saa forfærdelig megen Tvivl indenfor noget Parti her i Salen.

Derfor tillader jeg mig at sige, at hele Baggrunden for denne Sag, saaledes som den ligger for os i Dag, medfører, at jeg beklageligvis maa mene, at Statsministerens Udtalelse her i Dag ikke gør noget meget troværdigt Indtryk. Men een Ting tror jeg i hvert Tilfælde man kan være enig om, og det er, at det har været ganske gavnligt, at denne Sag har været ført frem her i Salen, og at det vil vise sig ganske gavnligt, at det af en offentlig Forhandling her i Tinget fremgaar, at der bag den Opfattelse af Lenslovens Forstaaelse, som Rigsdagen havde, da den i 1919 vedtog Loven, ogsaa i Dag staar de samme Dele af Rigsdagen som den Gang, og at ogsaa Statsministeren, naar han skal tale offentligt — ikke ud fra sine personlige Sympatier, men netop som Statsminister —, fuldt ud maa stille sig bag denne Opfattelse.

Ministeren gav det Udtryk i Dag, meget korrekt, saaledes: Værdiansættelsen af Jord er af Loven henvist til Vurderingsmyndighedernes Afgørelse. Ja, det er rigtigt, dermed er i Virkeligheden alting sagt. I Henhold hertil har nu Over-Skyldraadet truffet sin Afgørelse og foretaget sin Vurdering indenfor den Ramme, som Højesteret i sin Dom af 16. April 1928 siger, at Lenslovens § 3, 4de Stykke, afstikker, og her-

efter tror jeg, man med Sindsro kan imødesee Udfaldet af den Appel til Højesteret, som Lensbesidderne har besluttet at iværksætte.

Jeg skal endnu knytte nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Holstein her i Tinget i Gaar. Det ærede Medlem fremkom med et Par højest ejendommelige Udtalelser. Han sagde, at det var jo ikke meget langt fra, det var sket, at Højesteret i 1921 havde kendt Lensloven grundlovsstridig. Hvad vil det sige? Hvad Kendskab har det ærede Medlem Hr. Holstein til Voteringen i Højesteret? Skulde det virkelig være Tilfældet, at man fra Højesteret, som med den største Omhu værner om den hemmelige Votering, ikke desto mindre i en celever Sag som denne lader det sive ud, hvor mange der eventuelt har stemt imod og hvor mange for i denne Sag for derigennem at gøre sit til eventuelt at svække Højesteretsdommen? Da det vilde være højest opsigtsvækkende, tillader jeg mig at spørge det ærede Medlem Hr. Holstein: Hvad mener han med, at det var ikke meget langt fra, at Højesteret havde kendt Lensloven grundlovsstridig?

En anden besynderlig Udtalelse gik ud paa, at det ærede Medlem beklagede, at Højesteret ikke havde vist, at den havde moralsk Mod til at erklære Lensloven for grundlovsstridig. Jeg vil gerne her igen spørge: Hvad mener det ærede Medlem: dermed? Efter min Opfattelse kan der kun ligge een Ting deri, nemlig en Sigtelse fra det ærede Medlems Side mod Højesteret for ikke i denne Sag at have dømt efter, hvad Højesteret fandt var lovlige Ret. Jeg tror, at de Herrer Lensbesiddere er ved at betræde lidt farlige Baner. Jeg skal ikke nægte, at man fra Tid til anden i de sidste Par Aar har mærket Tendenser her i Landet i Retning af at lade Højesteret forstaa, at man venter en Vending i Højesterets Praksis paa alle Omraader, hvor sociale og klassemæssige Følelser og Synspunkter spiller ind, ja, jeg kan ogsaa sige, at der i hvert Tilfælde adskillige Gange overfor mig har været ymtet om, at det var jo en kendt Sag, at Højesteret heldigvis var ved at faa et mere konservativt Præg.

Jeg vil gerne sige til de Kredse, der fører saadanne Tanker frem, at jeg tror, de skal tage sig i Agt. Er der noget her i Landet, der kan undergrave Troen hos den almindelige Befolkning paa, at alle er lige for Loven, er der noget, der kan undergrave Følelsen af at leve i en Retsstat, er der noget, der kan undergrave Respekten for Landets Retsmyndigheder, saa er det